

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף כ"א ע"א

אליבא דר' מאיר האם מותר להשכיר או למכור בתים או שדות במקומות דלהלן?

בחוץ לארץ	בסוריא	בארץ ישראל	בתים
מותר	להשכיר : מותר למכור : אסור	אסור	
להשכיר : מותר למכור : אסור	אסור	אסור	בשדות

אליבא דר' יוסי האם מותר להשכיר או למכור בתים או שדות במקומות דלהלן?

בחוץ לארץ	בסוריא	בארץ ישראל	בתים
מותר	מותר	להשכיר : מותר למכור : אסור	
מותר	להשכיר : מותר למכור : אסור	אסור	בשדות

האם חשוב הפקעה ממעשר מה שמוכרים שדה לעכו"ם למ"ד דלהלן? [תד"ה הא].

למ"ד אין קנין לעכו"ם להקפיע ממעשר	למ"ד יש קנין וכו'	ליש מפרשים בתוס'
מפקיע ¹	מפקיע	
אינו מפקיע ²	מפקיע	לשיטת התוס'

השוכר בית מחבירו, האם חייב במזוזה? [תד"ה הא].

מדרבנן	מדאורייתא ³	בא"י
חייב מיד ⁴	פטור לעולם	
חייב לאחר לי ⁵	פטור לעולם	בחו"ל

¹ והם מפרשים דאף שחייבת במעשר כיון שהעכו"ם במציאות אינו מפריש ממנה מעשר, הרי שאין מקיימים בזה השדה מצות מעשר.

² ס"ל לתוס' שלשון הפקעה היינו שמפקיע החיוב לגמרי וזה שייך רק למ"ד יש קנין לעכו"ם להפקיע וכו', אבל למ"ד דאין קנין לא חשוב הפקעה מה שאין העכו"ם נותן מעשר, דגם עתה אם יזרע בה ישראל תתחייב במעשר. וראיה לזה, דא"כ למה אסרינן בשכירות משום גזירה אטו מכירה, הא יש לאסור שכירות עצמה מטעם שאין העכו"ם נותן מעשר בפועל, אלא ע"כ שזה לא חשוב הפקעה.

³ מדאורייתא אינו חייב אלא בבית שלו, דכתיב ביתך - ולא של אחרים.

⁴ ע"י במנחות [דף מ"ד ע"א] הטעם משום ישוב ארץ ישראל וע"י ברש"י שם.

⁵ מגזרה דרבנן מפני שנראית כשלו, אבל קודם ל' יום לא נראה כשלו ופטור.

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף כ"א ע"ב

האם מותר להשכיר לעכו"ם או כותי מרחץ או שדה?

לכותי	לעכו"ם	
מותר ⁸	לרשב"ג: אסור ⁶ לרשב"א: מותר ⁷	מרחץ
לרשב"ג: מותר ¹⁰ לרשב"א: אסור ¹¹	מותר ⁹	שדה

ישראל ששכר פועלים לבנות לו בית האם מותר להם לבנות בשבת? [תד"ה אריסא].

אליבא דרשב"א	אליבא דרשב"ג	
אסור	מותר ¹²	לרבינו תם
אסור	אסור ¹³	לר"י

⁶ והטעם, מפני שנקרא המרחץ על שמו של ישראל, והעכו"ם עושה בה מלאכה בשבתות וימים טובים, ואין אריסות למרחץ.

⁷ ס"ל לרשב"א דעכו"ם אמרינן ליה וציית, ומציית לנו שלא לעשות מלאכה בשבתות, וזה טעמו בשדה וה"ה במרחץ.

⁸ דאין הכותי עושה מלאכה בשבת, ובחול המועד מותר לעשות מלאכה גם לנו במרחץ.

⁹ לרשב"ג הטעם משום שאריס אריסותיה קא עביד, ואינו בשביל הישראל. ולרשב"א לית ליה הטעם דאריס אריסותיה קא עביד ולכן אסור בכותי, ומ"מ בעכו"ם מותר דלא חיישינן שיעשה עבודה בשדה בשבת דכיון שאומרים לו שלא יעשה ומציית.

¹⁰ ס"ל דאריס אריסותיה קא עביד, וא"כ גם אם יעשה הכותי עבודה בחול המועד [שבשבת בין כה הם לא עושים], לא חשוב שעושה בשביל הישראל. [ומטעם לפני עור עיי בראשונים שאינו פשוט לאסור כאן משום זה].

¹¹ מפני שעושה בה הכותי מלאכה בחול המועד, ולית ליה לרשב"א טעמא דאריס אריסותיה קא עביד ונקרא על שם הישראל. ועוד שעובר הישראל על לפני עור.

¹² דס"ל לרשב"ג שאריס אריסותיה קא עביד, וא"כ כל שכן הוא, דמה שדה שמשביחו מותר קל וחומר גבי בית שלא שייך שבת במה שממהר העכו"ם לעשותו. ואע"פ שלרשב"א אסור ולית ליה אריס אריסותיה קא עביד מ"מ הלכה כרשב"ג.

¹³ ס"ל לתוס' ששונה קבלנות בית משדה, דבשדה אין רגילים בה אלא באריסות וחכירות, משא"כ רוב בנין בתים הוא ע"י שכיר יום, ולכך יש לאסור אפ"י בקבלנות משום שהרואה אומר דשכירי יום ניהו. והר"מ נתן טעם אחר לאסור, דכיון שמקבל בקבלנות מעות בשכרו לא הוי כשותף ואסור משא"כ בשדה שנוטל פירות חשוב שותף וטורח בשל עצמו.